

Chương 566: Bí Mật

(Số từ: 2879)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:30 AM 25/09/2023

Nửa đêm tại ký túc xá Class B.

"Ludwig..."

"Cậu quay trở lại rồi."

Ở đó có Christina, Louis Ancton và Anna de Gerna.

Và cả Dettomolian và Ludwig.

Năm người họ đã tụ tập xung quanh.

"Tôi ổn. Tôi vẫn cảm thấy mình có thể làm được điều gì đó."

Ludwig đã bắt đầu làm công việc bảo vệ, rời khỏi Temple từ sáng sớm và ở ngoài cả ngày trước khi trở về.

Không rõ có phải do ảnh hưởng của Bertus hay không, nhưng Ludwig đã tìm được công việc mới để làm, vẻ tuyệt vọng trên mặt anh đã phần lớn biến mất.

Để vượt qua nỗi tuyệt vọng, người ta phải làm điều gì đó.

Có lẽ, theo thời gian, Ludwig sẽ lấy lại được phần nào vẻ tươi sáng trước đây.

"Hả? Đây là...?"

"Meow."

Khi tôi đến gần, mắt Christina mở to.

Điều tự nhiên là ba người họ sẽ ngạc nhiên khi nhìn thấy một con mèo lẽ ra phải ở căn cứ của Lực lượng Đồng minh ở đây.

"Ellen đưa nó đến. Cậu ấy hiện đang nghỉ ngơi trong ký túc xá Class A. Tôi nghĩ chúng ta sẽ chăm sóc nó ở đây thôi."

Trước lời giải thích của Ludwig, cả ba người đều gật đầu đồng ý.

"Ah tôi hiểu rồi..."

Anna chăm chú nhìn tôi trước khi bất ngờ bế tôi lên và đặt tôi vào lòng.

... Bằng cách nào đó.

Phải chăng tôi đã quá quen với việc ngồi trên đùi ai đó?

Tôi đã Biến đổi quá lâu rồi. Liệu tôi có gặp khó khăn để thích nghi khi trở lại hình dạng con người không?

Ba người này.

Thấy họ đều trở về cùng ngày, rõ ràng họ đang thực hiện cùng một dự án.

Tất cả họ ngồi cùng nhau và nói chuyện rất lâu về vết thương của Ludwig, cái chết của Delphine và những vấn

đề khác. Tôi lặng lẽ ngồi trên đùi Anna và lắng nghe cuộc trò chuyện của họ.

Ludwig không hề khóc khi nói.

Tuy nhiên, chỉ vì anh không khóc không có nghĩa là anh không buồn.

Thay vì quen với việc nói lời tạm biệt, có vẻ như anh ấy không biết cách bày tỏ nỗi buồn của mình.

Ludwig tin rằng Delphine chết vì anh yếu đuối.

Tất nhiên, không ai nói cái chết của Delphine là lỗi của Ludwig.

Cliffman đã nói với vẻ trách móc Ludwig để khiến anh ta từ bỏ Delphine, nhưng Cliffman có lẽ cũng không thực sự tin vào điều đó.

Tất nhiên, đó không phải lỗi của Ludwig.

Nhưng nếu Ludwig không cố gắng cứu Scarlett thì Scarlett đã chết, còn Delphine và Ludwig thì có lẽ sẽ sống sót.

Tuy nhiên, nếu Scarlett chết, Ludwig vẫn sẽ tự trách mình. Anh lẽ ra sẽ tự trách mình vì đã không cứu Scarlett, dẫn đến cái chết của cô. Trong trường hợp đó, anh ấy sẽ không bị mất cánh tay.

Đổ lỗi và trách nhiệm là khó khăn và cuối cùng là vô ích.

Nếu chúng ta đi theo logic đó, Delphine sẽ không chết nếu tôi không tồn tại.

Đầu tiên, nếu không có Valier cũ, Thảm Hoạ Cổng sẽ không xảy ra và không có sự kiện nào trong số này là cần thiết.

Vì kiến thức chưa đầy đủ về tương lai nên tôi đã phải đối mặt với chính cái tương lai mà tôi đang cố tránh né.

Những câu chuyện đau đớn về sự tự trách mình này bao giờ mới kết thúc?

Không phải ai cũng có thể hạnh phúc nhưng ít nhất những người còn lại liệu có thể tìm được một kết thúc có hậu?

Tôi chứng kiến họ chia sẻ nỗi buồn và an ủi cảm xúc của nhau.

“Vậy là cậu đã tham gia đội bảo vệ à?”

Trước câu hỏi của Louis, Ludwig gật đầu mơ hồ.

“Nói một cách chính xác, tôi sẽ không nói rằng tôi đã trở thành lính tuần tra... nhưng tôi đang giúp thực hiện nhiệm vụ tuần tra. Những thứ như... ừm, là tuần tra.”

Ludwig đã hỗ trợ đội tuần tra được vài ngày và với bản chất của mình, anh ta sẽ chọn đi đến những nơi nguy hiểm nhất.

Vì vậy, chắc chắn anh ta đã tận mắt nhìn thấy thực tế của khu tị nạn.

"Vấn đề quái vật ở khu tị nạn... có thực sự nghiêm trọng đến thế không?"

"Không phải là không nghiêm trọng... nhưng tôi nghe nói nó không tệ như trước nữa. Vấn đề thực sự... không phải là lũ quái vật."

"Nếu không phải quái vật thì là cái gì?"

Trước câu hỏi của Christina, vẻ mặt của Ludwig tối sầm lại.

"Không chỉ có nạn đói... mà còn có người dân."

Mọi người dường như hiểu ý anh, vẻ mặt trở nên chua chát.

—Tội phạm.

—Và nạn đói.

Vấn đề ở khu tị nạn không phải là lũ quái vật mà là con người.

Ludwig có vẻ miễn cưỡng nói thêm.

Chắc hẳn anh ấy đã nhìn ra sự thật rằng cuộc sống khắp nơi đều tuyệt vọng và đau khổ, và nói về nó ở đây cũng không giải quyết được vấn đề.

"Dù sao thì chắc cậu cũng bận lắm nhỉ? Tôi thấy cậu rất ít khi về ký túc xá."

Cố gắng thay đổi chủ đề, Ludwig đề cập đến chính điều mà tôi đang chờ đợi.

—Nghiên cứu.

Khi chủ đề được đưa ra, Christina lặng lẽ gật đầu.

"À, vâng."

Christina nói như vậy, nhưng biểu tình của Anna và Louis đều không tốt. Chỉ điều đó thôi cũng đủ là manh mối rồi.

Tôi muốn hỏi thêm câu hỏi. Tất nhiên, họ sẽ không mở lòng, nhưng chỉ cần nhìn vào phản ứng của họ cũng đủ cho tôi manh mối.

"Các cậu đang thực hiện loại nghiên cứu gì ở Temple thế? Mọi người đang tạo ra thứ gì đó giống như Titan lần nữa à?"

Nếu thứ gì đó giống như Titan được tạo ra, cuộc chiến sẽ diễn ra suôn sẻ hơn, và Ludwig, người không còn có thể tham gia, trông rất phẫn khích.

Không.

Tên gốc kia...

Làm sao một nhà giả kim và một Hắc pháp sư có thể tạo ra một vũ khí khổng lồ như thế?

Cậu thậm chí không biết sự khác biệt giữa Chế tạo ma thuật và Giả kim thuật sao?

"Không, đó không phải lĩnh vực của chúng tôi... Vẫn giống như thường lệ. Cải thiện Moonshine và những thứ tương tự."

"Ah tôi hiểu rồi."

Đó là một lời nói dối rõ ràng.

Tôi xác nhận rằng cả ba người họ đều tham gia vào cùng một dự án nghiên cứu.

Và Christina, với tư cách là người đại diện của họ, đã nói dối và Ludwig không để ý. Đương nhiên, vì chỉ có rất ít người biết hoàn cảnh của những cái xác biến mất nên Ludwig không thể phát hiện ra lời nói dối như vậy.

Ngay từ đầu, anh ấy thậm chí không thể nghĩ đến việc nghi ngờ bạn bè mình, nên anh ấy chỉ gạt đầu.

Tuy nhiên.

Người đã im lặng suốt thời gian qua.

".....Thật sao?"

Dettomolian nhìn Christina với ánh mắt u ám và hơi nghiêng đầu.

"Hả? Ý cậu 'thật sao' là sao vậy?"

"Không thể nào..."

Dettomolian lặng lẽ lẩm bẩm.

Và không chỉ Christina mà cả Louis và Anna đều tái mặt.

Tôi cảm thấy một cơn ớn lạnh chạy dọc sống lưng.

Không, thực sự có cảm giác như lông tơ trên người tôi dựng đứng cả lên.

Tên khốn Dettomolian này.

Anh ta không biết gì cả, nhưng liệu anh ta có đoán được điều này theo bản năng không?

Dưới cái nhìn xuyên thấu của Dettomolian, sắc mặt Christina trở nên trắng bệch.

"Chà... Tôi đoán là cậu có suy nghĩ của mình..."

Anh tỏ vẻ biết điều gì đó, nhưng như thể anh sẽ không tọc mạch trừ khi cô nói trực tiếp với anh, anh rên rỉ và đứng dậy, rồi đi về phòng, lẩm bẩm như thường lệ.

Ludwig có vẻ bối rối, liếc nhìn ba người bạn có khuôn mặt tái nhợt và Dettomolian.

"Detto... Cậu ấy đang nói về cái gì vậy?"

"Chà, cậu biết Detto mà. Cậu ấy luôn như vậy phải không?"

Như thể chưa bao giờ bối rối, nét mặt Christina thay đổi ngay lập tức.

Bình tĩnh và điềm tĩnh như chưa hề có chuyện gì xảy ra.

“Đúng, nhưng...”

Quả thực, Dettomolian thường nói những lời mơ hồ, khó hiểu, nhưng Ludwig dường như không nghi ngờ gì về anh ta.

Anh ấy vốn là vậy đó.

Với điều đó, họ cho qua nó.

—Dettomolian.

Anh ta không phải là người xấu, nhưng anh ta không thể không tỏ ra mờ ám.

Ludwig không hoàn toàn hiểu rõ tình hình, và Dettomolian dường như có thái độ để ba người họ tiến hành nghiên cứu theo cách họ thấy phù hợp.

Sau đó, Ludwig về phòng và nói rằng anh cần phải ngủ sớm để ngày mai đi làm.

"..."

"..."

"..."

Trong im lặng, tôi quan sát Christina, Louis và Anna liếc nhìn nhau.

Giờ đây chỉ còn lại ba người họ.

Sẽ không nói về nghiên cứu bắt đầu bây giờ?

Nhưng họ chỉ trao đổi ánh mắt mà không có bất kỳ cuộc trò chuyện nào.

"Tất cả hãy đi nghỉ ngơi đi."

"...Được rồi."

"Đúng là chúng ta nên làm vậy."

Phải chăng họ đã quyết định không đề cập đến chủ đề nghiên cứu ở bên ngoài?

Sau cuộc trao đổi ngắn ngủi đó, cả ba giải tán.

Vào ban đêm, khi mọi người đã ngủ say, tôi rời khỏi ký túc xá Royal Class trong hình dạng con mèo của mình.

Tôi đã có thể quan sát ba người mà tôi đang tìm kiếm và tôi chắc chắn rằng dự án nghiên cứu của họ được giữ bí mật.

Nhưng suy luận của tôi chỉ là một điều chắc chắn.

Tôi vẫn không biết gì về những gì họ thực sự đang làm.

Ngay cả khi ba người đó là những nhà nghiên cứu cốt lõi, như Dự án Titan, thì dự án chắc chắn sẽ có sự tham gia của một số lượng đáng kể các pháp sư khác.

Trên thực tế, tôi biết phải đi đâu mà không cần đi theo ba người đó.

Họ không thể tiến hành những nghiên cứu như vậy bên ngoài Temple, nơi được bảo vệ an toàn nhất. Không có vẻ như họ sẽ thực hiện một dự án như vậy bên ngoài Temple. Dự án Titan được phát triển trên một căn cứ đồng minh đang di chuyển.

Chắc hẳn đó là một môi trường khá khắc nghiệt nên việc Titan thành công trong lần hoạt động đầu tiên quả thực là một điều kỳ diệu.

Tuy nhiên, không cần thiết phải có môi trường nghiên cứu khắc nghiệt.

Titan, là một loại vũ khí khổng lồ, quá lớn, hẳn không còn lựa chọn nào khác ngoài việc phát triển nó trên tuyến đầu đang di chuyển của liên minh.

Nếu không có điều đó thì lẽ ra Titan đã được phát triển trong một môi trường ổn định.

Vì chắc chắn rằng nghiên cứu đang được tiến hành trong Temple nên tôi không cần phải đi theo bộ ba Class B để biết địa điểm ở đâu.

Môi trường nghiên cứu tốt nhất trong Temple sẽ ở đâu?

—Đại học Temple.

Tất nhiên, bên trong Tòa nhà Nghiên cứu Đại học Phép thuật.

Rõ ràng là nghiên cứu đang được tiến hành ở đâu đó ở đó.

Biết được điều này, lý do tôi chưa đến đó cũng đơn giản thôi.

-...

Đại học Phép thuật Temple mà tôi đã đến được sau khi chạy suốt đêm, đã hoàn toàn kiểm soát được quyền truy cập.

Những người bảo vệ Temple đã có mặt gần cơ sở, đồng thời cũng có những người bảo vệ giám sát lối vào của mỗi tòa nhà nghiên cứu.

Số lượng của họ thật đáng kinh ngạc.

Ngay cả người ngoài cũng sẽ nghĩ có chuyện gì đó đang xảy ra bên trong nếu xét đến số lượng lính canh.

Nghiêm ngặt đến mức nó gần như đã cho đi.

Việc vào khu vực đó là hoàn toàn có thể.

Không có khả năng lính canh sẽ đuổi đi một con mèo nào cả.

Điều quan trọng là, trong hình dạng này, tôi chỉ có thể đi lang thang quanh khuôn viên cơ sở nghiên cứu.

Việc bước vào tòa nhà là điều không thể.

Đúng hơn, bất kỳ động vật đi lạc nào cố gắng xâm nhập sẽ bị đuổi đi. Bất kể tôi có nghi ngờ hay không thì đó cũng là điều đương nhiên vì động vật có thể vô tình làm xáo trộn thiết bị nhạy cảm.

Đi loanh quanh khu vực này sẽ không mang lại bất kỳ thông tin hữu ích nào.

Chính vì vậy, dù biết dự án đang được tiến hành ở đây nhưng tôi cũng không thém đến mà đợi ba người họ tiết lộ thông tin ra bên ngoài.

Tuy nhiên, dù có thể giữ bí mật hay không thì ba người họ cũng chưa bao giờ thảo luận về nghiên cứu này.

Đâu đó trong Tòa nhà Nghiên cứu của Đại học Phép thuật Temple.

Một dự án lớn ngang tầm với Dự án Titan đang được tiến hành tại đây.

Làm thế quái nào mà tôi có thể biết được họ đang làm gì?

Tôi không thể liên quan đến Kono Lint.

Tôi đã bảo anh ấy đừng tự mình điều tra, và đây rõ ràng là một vấn đề nguy hiểm.

Làm cho anh ta biết điều này sẽ chỉ khiến anh ta gặp nguy hiểm.

Việc biến thành côn trùng là không thể. Vâng, điều đó có thể thực hiện được, nhưng việc kiểm soát nó là điều không thể.

Tôi phải mất nhiều thời gian để thích nghi với việc trở thành một con mèo và tôi không biết làm thế nào để trở thành một con côn trùng.

Tôi có nên gọi Sarkegaar tới không?

Tuy nhiên, ngay cả khu vực lân cận khu vực này cũng được đảm bảo an ninh nghiêm ngặt.

Khu vực nơi nghiên cứu được trực tiếp thực hiện chắc chắn sẽ được kiểm soát chặt chẽ, không chỉ về mặt nhân sự mà còn về bản thân môi trường.

Khả năng cao là họ đã tạo ra một môi trường được kiểm soát chặt chẽ, một môi trường thậm chí không chấp nhận được một con côn trùng bò xung quanh.

Sarkegaar có thể tìm ra cách ngay cả trong tình huống đó không?

Sử dụng vũ lực rõ ràng không phải là một lựa chọn.

Tất nhiên, nếu tôi nghĩ về điều đó, tôi có thể vào ngay.

—Christina, Anna, Louis.

Nếu tôi biến thành một trong ba người đó, tôi có thể vào ngay lập tức.

Tuy nhiên, đó rõ ràng là kế hoạch tồi tệ nhất.

Thật là bực bội.

Thật là bực bội đến mức tôi chỉ muốn tóm lấy cổ Bertus và hỏi anh ấy đang làm gì.

Tất nhiên, nếu định làm vậy thì tôi đã liên lạc với anh ấy sớm hơn nên đã quá muộn. Thật nực cười khi tôi hỏi anh ấy rằng anh ấy đã làm gì khi tôi tạo ra Death Knight ngay từ đầu, và ngay cả khi tôi tóm cổ và đe dọa anh ấy, anh ấy sẽ không từ bỏ vấn đề này giống như Đế quốc, không có lý do gì để từ bỏ Titan.

Tôi có thể làm gì?

Lúc này, sẽ không có vấn đề gì lớn nếu tôi chỉ giả vờ như không biết và cho rằng Đế quốc sẽ lo liệu việc đó. Suy cho cùng, nghiên cứu ở đây có thể là một dự án được chuẩn bị cho cuộc chiến hiện tại.

Tuy nhiên, cũng như mọi người ở Edina đều lo lắng về điều gì sẽ xảy ra nếu Titan quay lưng lại với chúng tôi, ngay cả khi điều đó không xảy ra.

Nghiên cứu đang được tiến hành ở đây có khả năng trở thành mối đe dọa cho chúng tôi sau này và tình hình không chắc chắn.

Nếu chỉ là một vấn đề đơn giản như tạo ra Death Knight như chúng tôi đã làm, có lẽ tôi không cần phải đi xa đến mức này để điều tra.

Nhưng Giả kim thuật tuân theo Ma thuật đen.

Những kết nối này không ăn khớp với nhau.

Có vẻ như cuộc nghiên cứu phức tạp hơn đang được tiến hành hơn tôi nghĩ ban đầu.

Và tôi không thể hiểu nó là gì.

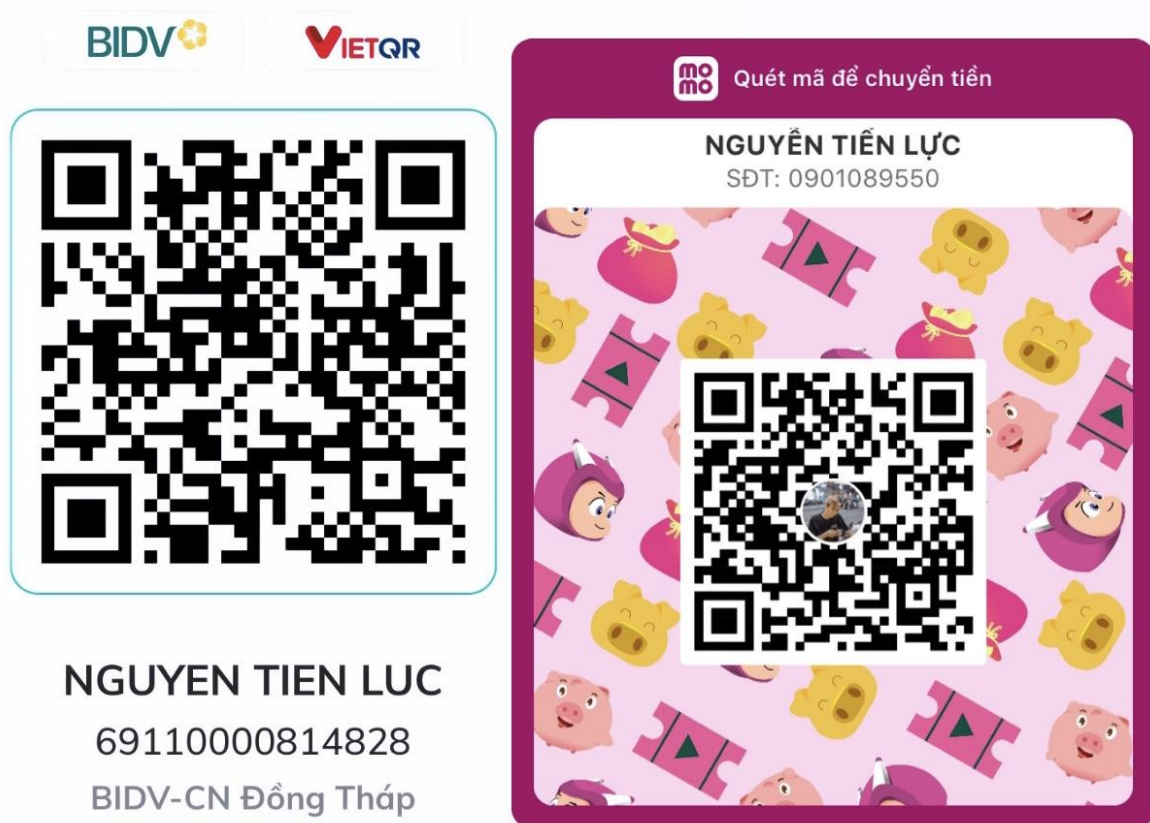
Chỉ nghiên cứu ngầm về nó sẽ không giúp tôi tìm được bước đột phá.

Tôi đã từ bỏ.

Tôi sẽ quay lại Edina một lúc rồi quay lại.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading